

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Ezeresre 5 ft, félévre 2 ft 50 kr, negyedévre 1 ft 20 kr. — Egyen szám ára 5 Kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 ftért kapják a lapot.

Felélős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadó hivatal: K - Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

A mi nemzeti ünnepünk.

Nem lehet manapság egyébről írni és beszélni, mint azokról a fényes ünnepségekről, mik hazánk szép fővárosában folytak s folynak ma is. Az a ragyogó szindus kép, melynek sugarai a hirlapi leírások nyomán, csak halványan érkeznek le hozzánk, úgy is elkápráztatják szemünket s csak papíron leírva látva is az eseményeket, büszke örömmel s emelkedett hazafias érzésekkel töltik el lelkeinket. Azok a beszédek, melyeket király és miniszter a megnyitáskor egymással váltottak s a szónoki remek mű, melyet hazánk első papja, Vaszary hercegprímás az ünnepi istentiszteleten elmondott, megtalálják az egyenes utat minden magyar ember szívéhez és el nem pusztuló emlékeket hagynak ott maguk után. Azután elvonulnak szemünk előtt azok a fényes csoportok, melyben a koronás király, a jóságos királyné, az uralkodó ház tagjai, a legfőbb polgári és katonai méltóságok, a magyar arisztokrácia, a vagyon és értelmiség legkiválóbb képviselői egy közös érzésben összeolvadnak s együttesen alkotnak egy oly nagyszerű képet, mihez hasonlót minden idők történelme keveset mutat fel. És látjuk a legbölesebb és legjobb királyunkat mindig és mindenütt mindent megnézve, mindenben gyönyörködve s megjelenésével mindenütt fényt és életet vivinge be. Az ő kimeríthetetlen kötelességérzete daczol minden fáradsággal: megjelenik a kiállításon, katonai díszszemlén, művészeknél, meglátogatja a színházakat, elmegy a főrangúak estélyeire

s derült jóságos tekintetével örvendező érzéseket kelt mindenütt a szívekben. Példáját követik az uralkodóház többi tagjai, kik mindenütt láthatók s elvegyülve a polgársággal, őszinte örömmel vesznek részt a mi nagy nemzeti ünnepünkben. És a művelt külföld is velünk van. Az európai hatalmak követői, a világlapok tudósítói s a világ minden részéből ide sereglett idegen álmélkodva nézi, hogy az a maroknyi nép, melyről eddig annyi téves hír szárnyalt — mit volt képes művelni. Az az általuk alig ismert s többnyire félre ismert Magyarország egy pillanat alatt egy hatalmas kultur-állammá nőtte ki magát szemekbe, melynek pozíciója van a legműveltebb országok sorában, s hogy az az állam, melyet eddig csak mint Ausztria egy jelentéktelen provinciájának ismertek, voltaképen egy hatalmas nagy tényezője ama nagy hatalomnak, mely Európában vezérszerpet játszik. Jól esik nekünk hallani ama magasztaló, sőt áradozó nyilatkozatokat, mik a mi pompás fővárosunkat s mai nagyszabású kiállításunkat illetik, míg elenben az, hogy a mi szíves vendéglátásunkról s általában a magyar nemzetről szépeket mondanak, az nem lep meg, hisz minket csak az nem szeret, a ki nem ismer. A mely idegen valaha nálunk járt, az elfeledhetetlen emlékeket vitt magával. A mi örömről tehát nem ronthatja meg a bécsi diákok éretlensége, hogy kiállításunk ellen tüntetnek, sem a szerbiai idétlenség, hogy lobogónkat elégette, sem az az éles differenzia, mely Ausztria és Magyarország quota-küldtségei között felme-

rült, sem pedig az a rideg ellenséges indulat, melyet hazánk különböző nemzetiségei a mi nagy ünnepünk iránt tanusítanak. Mi ma mindent feledve, csak örvendeni tudunk. Büszke önérzettel gondolhatunk vissza az elmúlt ezer esztendőre, mert évszázadokon át kellett karddal kezünkben véres harcokat küzdeni, hogy nyugat dolgozhassék s aztán, midőn nekünk is ütött a béke órája, pár évtized rohamos munkája után sikerült utolérnünk a nyugati államokat s a mit ezen néhány évtized alatt alkotánk olyan, mit a külföld elismer s mi magunk is büszkék lehetünk rá.

O.

Politikai hírek.

Magyarellenés igazgatás Romániában.

Bukarest, május 5. Az erdélyrészi román nemzeti bizottság egyik tagja: Corejănu Gyula Bukarestbe érkezett, a hova holnapra Lukácsit is várják, a ki egyenesen Montpellierből jön oda. Utazásuk célja, hogy elvtársaikkal közös programot állapítsanak meg. — Idő közben egész nyíltan folyik az igazgatás az ezredéves ünnepség ellen. Ma délután 1 órára az egyetemi ifjuság a Zízmegín kertben nagy népgyűlést hirdetett. Valamenyi utca sarkán falmagások voltak, melyek a lakosságot — a magyarok ellen irányuló heves kifakadások mellett, felhívták, hogy csatlakozzanak a tiltakozáshoz. E népgyűlés alkalmából még egy külön lapot is adnak ki, melynek címe: „Le a millenniummal.” Ezen a magyar állam ellen irányuló mozgalom, a konzervatív párt tegnapi gyűlésén is szóba került, a mikor a Catargiu, Manu, Lahovary és Joneszku, volt közoktatásügyi miniszter, határozottan megtámadták a liberális párt és a kormány eljárását.

Bukarest, május 5. Tegnap bukaresti diákok

TÁRGZA.

Ünnepségek a század elejéről.

A millenáris ünnepségek már megkezdődtek és csak a napokban foglalkoztak a hódoló díszmenettel a lapok.

Ennek kapcsán nem lesz talán érdektelen megemlékezni régen lezajlott ünnepségekről, a melyek II. Ferenc osztrák császár és magyar király uralkodása alatt a birodalmi székvárosban, Bécsben tartattak.

A párisi békekötést 1814. május 30-án írták alá.

Ferenc császár és király vágyott már haza otthonába, azonkívül mint háziurnak is kellett sietnie haza, miután I. Sándor orosz cárt és Frigyes Vilmos porosz királyt, szövetségeseit meghívta, hogy látogassák meg Bécsben.

Ez a meghívó volt különben a bécsi kongresszus alapja, mert az osztrák császár azt óhajtotta, hogy székvárosában beszélhesse meg szövetségeseivel a párisi békeszerződés egyes pontozait.

Egy negyedszázad óta folytonosan sújtotta a

sors II. Ferencet, most tért először haza Bécsbe, mint győző.

Trónralépése össze volt kötve a nagy francia forradalom zavaros idejével, aztán, rövid időközökkel leszámítva, folytonosan háborukat viselt.

Most azonban eloszlottak a felhők, a melyek a „Felix Austria” szerencsesilágát elborították, s 1813-tól egész 1814-ig minden esatamézón győzelmeskedtek az osztrák-magyar fegyverek.

1814. június 15-én érkezett meg Ferenc császár és király Schönbrunba, kísérve a cseh nemes testőrségtől, mely az egész hadjárat folyamán fedezetét képezte.

Bécs és környékének lakossága impozáns módon fogadta az uralkodót és ezren és ezren, férfiak, nők, gyermekek tolokodtak kocsijához, esőkönya kezeit, ruhája szegélyét és „a császár mindent hagyott magával tenni,” a mint ez írva áll Richter József irataiban, a ki akkor egyike volt a legkedveltebb osztrák íróknak és különösen „Egy eipeldanesi ifju levelei Kagarnban lakó sógorához” című krónikaszerű följegyzései voltak igen olvasottak.

Június 16-án tartotta II. Ferenc ünnepies bevonulását Bécsbe. Gyönyörű nyári nap volt és a mélyen kék égen egyetlen felhőseke sem látszott.

Az uralkodó kora reggel érkezett a There-

siumba, a hol mindenki összegyűlt, a ki kíséretéhez tartozott.

Innen tíz órakor indult el a menet, élén a nemes apródok és asztalnokokkal, utánuk következett Alsó-Ausztria küldöttsége Dietrichstein grófvezetése alatt, aztán a titkos tanácsosok, mind lóháton, csatlósoktól kísérve.

Az uralkodó maga is lóháton ült és drágakövektől ékes volt, arany pikkelyekkel díszített lószerszáma úgy csilámlott a nap fényben, hogy lehetetlen volt sokáig rá nézni. Kíséretében voltak az összes főherczégek, ugyancsak lóháton.

A Theresianumból, az akkor még fennállt Kärntnerthorrig élő fákat ültettek és az utcák, a merre csak a menet elvonult, a legszebb virágokkal voltak behintve.

Az akkori bécsi újságok élénk színekkel festették a bevonulás pompáját és az akkori bécsi angol nagykövet Sir Friderik Lamb, így írt róla Londonba Lord Castlereaghnak: Tegnap nyárelő 16-ik napján vonult be a császár, bevonulásának pompája mindazt fölülmulat, a mit e nembem életemben láttam.”

(Folytatás köv.)

tüntetést rendeztek a magyarok ellen. Lapot is adtak ki „Jos ku milleniul” czimen. A tüntetés inczi-dens nélkül folyt le.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Budapest, május 6. A ház mai ülésén letárgyalták a zárszámadási jelentéseket.

Ezután Kossuth Ferencz és Ugron Gábor interpelláltak a szerb zászlósértés ügyében.

Bánffy báró miniszterelnök a nemzet becsülete elleni sértésnek mondta a belgrádi esetet. De konstataulta, hogy maga a szerb kormány megtett mindent a kiengesztelésre. Elcsapta a mulasztókat, megbünteti a bűnösöket, legmélyebben fájlalja és ápolni óhajtja a barátságot a jövőre is.

A választ még a nemzeti párt is tudomásul vette; a szélsőbal azonban ellene szavazott.

Az ezredéves kiállítás.

Godard urnak, a híres francia légihajósnak egy szellemes ötlete támadt s ő nem késelt soká ötlete megvalósításával. Hogy ez ötlet fináncziális szempontból is igen talpraesett volt, mutatják azon fényes és nagy számú koronák, melyek naponta a kiváncsi közönség zsebéből a Godard ur zsebébe vándorolnak s melyek a kiállítás alatt Godard urat nagyon gazdag emberré fogják tenni. Ez a francia ur a maga örömei mellett a kiállítást látogató közönségnek is nagy örömet szerzett, a mennyiben az ő „ballon-kaptio”-jával lehetővé tette, hogy minden látogató — a ki e célból hat kemény hamisítatlan koronát leolvas — a jelenleg pazar fényben úszó fővárost, valamint az egész kiállítást madártávolatból szemlélhesse.

Az ötszáz méternyi magasból tényleg tündéri kilátás nyílik. Alant a liliputiknak látszó nyüzsgő emberek, elől az országos kiállítás remek panorámája, azontul nagy síkmező, balról a pilisi hegyek, melyek előtt egy hosszú csillámló szalag gyanánt a Duna fut végig, jobbra a Gellérthegy és azon túl Konstantinápoly. Isteni kép, mely áhitatra fakasztja a mindennapi munkában ezínikussá vált embert.

Azt a szép fővárost szinte átölelni lehetne, oly kicsinynek látszik a magasból.

A bazilika büszke tornya csak az alantjáró parányi emberkének impovál, a légvándorainak fel sem tűnik, a vén Gellérthegy pláne szőgyenli magát, hogy csak oly apróra tudott nőni.

A kiállítás elsősorban is bejárataival lopi meg az idegent. Három főkapuja is van, melyek között kétségkívül legfőbb az Andrászi ut végén levő hatalmas szélességű márványhoz hasonló, szfinkszes disztésű barokk-stilű bejárat. A második a régi főbejáratnál van felállítva, teljesen magyaros jellegű, izlésesen disztett hatalmas faalkotmány. A harmadik és székelly izlésű bejárat az István utnál szoronykedik.

Az iparsarnok most is a kiállítás főkéssége; hatalmas térség fekszik előtte, melynek közepén van a színes szökökut tarka szoboresoportozata, utána a királyi sátor gazdag, aranyozott boltozata. E mögött nyújtózkodik az iparsarnok oreje tudatában büszkén, hatalmasan. Körülötte a kertészet remekel. Angol utak szaladnak kigyóvonalban szorteszét, a virágok szivárvány színei lepik el és tartkítják a zöld gyöpet.

Az iparsarnoktól jobbra aranykupolájával meredez az emlékkönyv pavillonja, mögötte tarka ablaku apróbb pavillonok, széles terraszu vendéglők, mulató helyek stb. Balra a zene és hangszernü kiállítás óriási csarnoka, majd a király pavillonja, hátrább a husz ezüst és piros kockával, párduez fejekkel és róka czimrel misztikusan feldisztett pompás Horvát-pavillon, melynek kiváló érdekességét a horvát faipar és erdészet termékei képezik.

Legszébb helyen fekszik a vízi osztály, közel a tóhoz, melynek hatyuit és ladikjait konfiskálták. A tengerészeti pavillon csinos, szemnek tetsző épület, a mi pedig benne van, az csoda. Belsejében egy egész flotta van kiállítva, a tengeri hajók óriás választéka, valamennyi egy méter hosszú terjedelemben de oly pontosan és figyelemmel megcsinálva, hogy

akár vízre lehetne bocsátani a liliputi tengeri hajóhadat. Megkapó csinos épület a halászlai csarnok is, oldalfalain csupa háló, lapát és mindenféle halászati kellék, belül pedig mind az a sok érdekesség, mi a mocsarak és folyók világában kínálkozik.

A közelben helyezkedik el a történelmi csarnok, mely egy valóban monumentális épület, a mi pedig benne felhalmozva van, azon felülmul minden képzeletet. Kétségkívül egy nemzetnek sines akkora történelme, mint a magyarnak s így nem is csoda, hogy az itt felhalmozott történelmi kincsek értéke hozzávetőleg is megbecsülhetetlen. Egy embernek hetekre volna szüksége, hogy az ott felhalmozott műkincseket apróra megnézhesse.

Nem csekély élvezetet nyújt ugy a szemnek, mint a szájnak a borászati pavillon is. Ha a vendégnek szemei kifáradtak ugy a nézésben, mint szája és nyelve az izlésben: ama biztos tudattal távozhatik onnan, hogy az egész Budapest területén talán csak ezen az egy helyen nem ihatott panesbort!

Megkapó és a maga nemében páratlan a kiállítási falu is mintaszerű berendezett apró szalmás, zsindeles és cserepes házikóival és valódi falujellegével, melynek a végében épült Ós-Budavára, melyet, ha valaki egyszer végig nézett: meglepődéssel és azon erős elhatározással hagyja el, hogy ismét mennél hamarabb fölkereshesse. A régi Forhü házakban üzletek, vendéglők, kávéházak és látványosságok vannak elhelyezve, az utcákon nyüzsg az élet, hangzik a zene. A tér közepén álló mecset mellett aluszszá 8 napos álmát az üveg koporsóban ideszállított indiai fakir. Színes képet mutat a török bazár, a hol k leleti iparosok dolgoznak és árulják játékaikat. Különösen vonzó a ködfátyolképek, a tükör labirintus és mindama szórakozó helyek, melyek apró élvezeteket nyújtanak és együttvéve alkotják Ós-Budavárát.

Különben hiábavaló erőlködés volna a kiállítás részletes leírásába bocsátkozni, mert azt élvezni ugyan lehet pazarul, de leírni nem. Az egész egy tündéri látomány, egy ezredéves nemzet buzgó és fáradságos működésének gyümölese, méltó a lezajlott ezredévhez és igazán érdemes arra, hogy nemcsak az ezer éves hazának minden fia, hanem minden idegen nemzet megnézze s emlékét mindig szívén viselje.

Dr. Bardocz Gyula.

Ujdonságok.

— **Eskütel.** Május 4-én délelőtt 10 órakor Perczel, Lukács, Dániel, Wlassics, Erdélyi és Darányi miniszterek, valamint Guttenberg altábornok osztrák vasuti miniszter és Potsa József főispán letették a titkos tanácsosi esküt a felsége kezeibe. Az eskütételnél közreműködtek többek közt Goluchowski gróf külügyminiszter, Apponyi Lajos gróf magyar országi udvarnagy, míg Suzzara udvari tanácsos az eskümentát olvasta.

— **Ügyvédi kamarák.** A brassói ügyvédi kamara közhirre teszi, hogy néhai Barthos Károly kézdvásárhelyi ügyvéd irodája részére özv. Barthos Károlyné kérésére dr. Szacsay Gyula helyett dr. Szász Izsák sepsi-szentgyörgyi ügyvéd neveztetett ki gondnokul.

— **Fagyos szentek.** Közelednek a fagyos szentek s az idő erősen készülődik rá. Eső esik bővön s a léghő lehűlt. Azok a kellemetlen szentek, ugymint Pongrácz, Szervác és Bonifác e hó 12, 13, és 14-ik napján vonulnak be s ha fagyot nem is, de egy kis hideget mindig hoznak magukkal. Hogy az idén milyen lesz en a jeles szentek fellépése, nem tudhatni, de az eddigi tapasztalatok szerint, ha derülés nem lesz, fagytól nem lehet tartani.

— **A k-vásárhelyi re.** egyházközség folyó hó 10-én (vasárnap) reggel 8 órakor közgyűlést tart a millenáris emlékünnepegy megörökítése tárgyában.

— **A bécsi polgármester.** Strobach könyvkereskedőt bécsi polgármesterré választották 52 szótöbbséggel. Az új polgármester beköszöntő beszédében keresztény szocialistának mondta magát, kijelentve hogy szívesen átengedi helyét annak idején Luegernek.

— **Házaló kereskedés eltiltása.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, mi-

szert Nagy-Kikinda rendezett tanácsu városnak 1895-évi március hó 23-án tartott képviselő testületi közgyűlésében 31 szám alatt megállapított szabályrendeletét, mely által a házaló kereskedés a nevezett város területén, a fennálló házalási szabályzat 17. §-ában s az ezen szakaszt kiegészítő későbbi rendeletekben bizonyos vidékek lakóinak biztosított jogok épségben tartása mellett, — eltiltott, a kereskedelmi miniszter ur jóváhagyta.

— **Uj kamarások.** A király Zágonyi báró Szentkreszty Bélának a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

— **A szerb királyi államvasutak igazgató-sága** — a mint a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja — különböző árukra vonatkozó árlejtési hirdetéseket tett közzé. Az érdeklődők a szóban levő hirdetéseket a magyar kereskedelmi muzeum tudakozó irodájában Budapesten megtekinthetik.

— **Gyilkosság virrasztóban.** Alfaluban lakó ifj. Restás Rupi cigány családjában gyászeset történt meghalt a gyermeke s a náczio bántos szívvel s könyes szemekkel megjelent a gyászos családnál virrasztani. Elmentek oda esomafalvi id. Vitán Máté és Vitán Jankó cigány atyafiak is, kik a többiekkel egyideig sirdogáltak, de hogy a résztvevő könyek jobban folyjanak, közben-közben jókat huztak a pálinkás üvegből. A hatás nem is maradt el; mert a gyászos apa, Restás Rupi annyira neki keseredett, hogy id. Vitán Mátét megtámadta s keményen fojtogatni kezdte. Ezt látván unokája, Vitán Jankó, nagyapja védelmére sietett s a nála lévő lövőzúzó késsel Restást hasba döfte. A döfés a májon hatolt keresztül, minek következtében Restás azonnal meghalt. A beismerésben levő atyafiak most már a családapá halála felett is virrasztanak a fogságban.

— **Milyen időt várhatunk?** A központi meteorológiai intézet távirati értesítése szerint a legközelebbi napokban változó felhős, hűvös és esős időt várhatunk.

Adományok a vármegye zászlójára.

Nagy Dénesné árvaszéki bíróné 49 számú ivén: Nagy Eénésné 1 frt. Nagy Károly szotyori 2 frt. Tóth Ágnes 1 frt. Tóth Simon 1 frt. Tóth Zsófia 1 frt. Benkő Gyuláné 50 kr. özv. Szigothy Zsigmondné 50 kr. Albert Dénesné 2 frt. özv. Nemes Kálmáné 1 frt. Végh Gyuláné 1 frt. Jenese Matild 50 kr. Boros Györgyné 50 kr. Takács Endréné 50 kr. Fodor Jánosné 20 kr. M. N. 50 kr. Buzetzkó M. és D. 50 kr. Kovács Ákosné 50 kr. Bojádi Sándor 1 frt. Marinka Kálmáné 1 frt. Ujlaky Péterné 59 kr. Molnár Károlyné 30 kr. Péterfy Dénesné 1 frt. Benczédi Gergelyné 1 frt. özv. Imreh Damokosné 50 kr. Árkosi Mihály Károlyné 1 frt. Kovács Gyuláné 50 kr. Összesen 21 frt.

Báró Szentkreszty Zsigmondné 173 számú ivén: Báró Szentkreszty Zsigmondné 10 frt. Összesen 10 frt.

Réz Béláné 74 számú ivén: Id. Szabó Jánosné 2 kr. Bartha Károly ev. ref. lelkes 20 kr. özv. Nagy Ignácné 2 kr. Bogács Györgyné 4 kr. Log. Id. Ráduly Jánosné 10 kr. Henter Jánosné 5 kr. Id. Nagy Sámuel 10 kr. Jákó Dánielné ifj. 2 kr. Pataki Samelné 10 kr. Tót Józsefné 2 kr. Ifj. Batsó Józsefné 4 kr. Nagy Antalné 5 kr. Szabó Istvánné 2 kr. Szabó Józsefné 2 kr. Nagy Károlyné 5 kr. Batsó Jánosné 4 kr. Batsó Antalné 2 kr. Batsó Samelné 1 kr. Ferencz Jánosné 4 kr. Damó Józsefné 4 kr. Damó Sándorné 5 kr. Öz. Istvánné 2 kr. Id. Jákó Dánielné 5 kr. Id. Jákó Jánosné 10 kr. Joos Elekné 10 kr. Nagy Ferenczné 5 kr. Nagy Györgyné 5 kr. Henter Józsefné 3 kr. Bodola Antalné 80 kr. Oláh Györgyné 5 kr. Jákó Jézsefné 10 kr. Andok Jánosné 5 kr. Gál Jánosné 5 kr. Nagy Istvánné 3 kr. Id. Nagy Miklósné 4 kr. Kónya Elekné 2 kr. Id. Batsó Andrásné 5 kr. Baricz Samelné 5 kr. Ifj. Batsó Andrásné 5 kr. Tót Áronné 5 kr. Andok Andrásné 5 kr. Nagy Mózesné 10 kr. Bodola Sándorné 10 kr. Nagy Rákhel 4 kr. Andok Lászlóné 5 kr. Tegző Tamásné 5 kr. Gál Ferenczné 5 kr. Doboly Mózesné 5 kr. Doboly Gyuláné 10 kr. Vas Dánielné 4 kr. Ráduly Józsefné 2 kr. Batsó Jakabné 5 kr. Doboly Mózes 5 kr. Mátyás Gizella 5 kr. özv. Damó Mihályné 5 kr. Ráduly Dánielné

5 kr. Bodola Dánielné 5 kr. Ifj. Jákó Jánosné 5 kr. özv. Bodola Istvánné 10 kr. Benedek Istvánné 2 kr. Jákó Samelné 10 kr. Vágó Ema 10 kr. Tamás Józsefné 5 kr. Ifj. Nagy Sándorné 5 kr. Damó Vilma 10 kr. Ifj. Andók József 5 kr. Csorja Róza 10 kr. Bodola Ferenczné 50 kr. Ifj. Szabó Jánosné 10 kr. Jákó Róza 10 kr. Gál Gizella 15 kr. Feldoboly község 29 kr. Összesen 5 frt.

Kelt Seps-Szentgyörgyön, 1896. március 4-én

Potsa József,
főispán.

— Legkitünőbbvirág-és gazdasági magvak Mautner Odön magkereskedésében kaphatók. Sok évi tapasztalataink szerint ez az egyetlen cég, a melynek magvai sohasem esálnak, mindig kitünően

beválnak. — Melegen ajánljuk a gazdák és kertkeivelők figyelmébe.

Idegenek forgalma.

Május 1-től 8-ig.

Millenium szálló: Kende Ignác utazó Bécs. Schlezinger Márton utazó Bécs. Barna Miksa utazó Budapest. Fried Salamon utazó Budapest. Nagy Samu ördő mérnök Kolozsvár. Berbenzey József kereskedő S.-Szt.-György. Stuber József utazó Brassó. Klein Géza utazó Budapest. Löbl Samu ruhakereskedő Brassó. Grünberger Lipót kereskedő S.-Szt.-György. Kismártoni Géza kereskedő és neje Szeged. Ujvárosi János birtokos Uzon. Jüngreisz

Lipót gyáros N.-Várad. Nohejt János zongora stimoláló N.-Szeben. Mátyásovszki Béla m. kir. honvéd hadnagy.

Nemzeti szálló: Jekini Gusztáv utazó Bécs. Alvinczi Béla utazó Bécs. Papp Vince utazó Bécs. Fischer Gyula utazó Ásch (Csehország) Zalezer Sigfrid utazó Bécs. Kovács Jakab utazó Bécs. Szkliva Titus utazó Bécs. Steiner Emil utazó Reichenberg. Klein Zsigmond utazó Bécs. Reichel Hugó utazó Bécs. Boiszt Adolf utazó Bécs. Titz Sándor aranyműves Brassó. Glück Soma utazó Budapest. Banner Frigyes mérnök Eszék. Eruszt Henrik utazó Budapest. Spitzer Béla kereskedő Gyulafalva.

Jancsó szálló: Weisz Gyula kereskedő N.-Várad.

NYILTTÉR*)

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és színes 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, esikkes, kockázott, mintázott damaszt stb. (mint egy 420 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. a megrendelt áru, postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nyilatkozat.

Dr. Szaesvay Gyula ügyvéd urnak ezen lap idei május 3-iki számában közölt válaszára észrevételeim ezek:

Dr. ur sértései határozottan személyre irányozva nem voltak, azért lovagias elégtételt sem kérhettem. S épen ezért kellett provokáló viszon-sértést használnom, hogy határozottabb nyilatkozatot nyerjek s az elégtételadást vagy kérést, ettől feltételezzem. A becsületbíróság is e kérést vette alapul kiindulásánál.

A mit ezt előzőleg a perben mondtam, megbízom nevében mondtam és sértést nem képezett. A példászerű megegyezés badar következtelenségre mutat, mert a példában felhozottak nőre nem illettek, nem egyéb volt az, mint az apósára irányzott alattomos bosszu kiömlése, mi-ből egy adag nekem is jutott. Mint már mondtam, az elégtételadástól soha el nem zárkóztam, feltétlen átvetettem magamat segédek és a becsületbíróság határozatának.

A becsületbíróság a segédek által jegyzőkönyvre vett tényállást, mivel első tárgyalásukról felvett jegyzőkönyvükben az megállapítva és kifejezve nem volt: hogy Dr. ur ezéző sértéseit rám értette-e vagy nem, érdemleges határozathozattal alapjául el nem fogadhatta, azért ez irányban kiegészítést rendelt. Ferdítés tehát az, hogy a becsületbíróság érdemlegesen határozott volna s ezen határozata kiegészítését bizta volna a segédekre s ezek az ügyet mindkét részről befejezettnek tekintették. Ellenkezőleg, a mint a közölt határozatokból világos, várta a segédeknek meghagyott, a tényállás kiderítésére vonatkozó kiegészítését s az arról felvett jegyzőkönyvek betoresztését, hogy ennek alapján ügyünket érdemlegesen elintézhesse. De mi történt? Segédek határozatukat velem s a becsületbíróssággal is ez

évi április 19-én közölték, míg ellenfelem segédei azt megtagadták, s úgy látszik a becsületbíróság fölébe helyezkedve s annak hátat fordítva, megbízójuk részéről az ügyet, melynek befejezése a becsületbíróság hatáskörébe tartozott, breviter et confuse befejezték.

Mi insulátásomat illeti, Dr. ur, ki magát fölavatott, kipróbált lovagnak hiszi és vallja, tudhatta volna, hogy a lovagias jellegű insulátásnak nyilvánosan vagyis arra meghívott tanuk előtt kell történni, hogy annak miként e bármikor konstálható legyen; különben a legalaposabb gyanu terheli Dr. urat, hogy azt nem lovagias provokálás céljából, hanem aljas bosszúból, durva butasággal, a nyilvánosság kerülésével akarta végrehajtani s épen ezért mellőzte a tanuk fölvetését, s támadott orozva. Nevezze meg e célra fölkerített tanuit, mert a ki véletlen látta az esetet, az apró részleteiről nem tudhat. Dr. urtól a lovagiaság ezen elengedhetetlen követelményét feltétlen elvártam volna — ha mint mondja lovagiasan akart eljárni — így tán meg lettem volna kímélve azon elterjedt kőszá-hírtől, hogy engemet az utczán sáncba vert. De hábar maga sem álíthatja, hogy meghívott tanuk kísértében insulált s így kénytelen beismerni, hogy brutális jellegű volt eljárása, mely tényállás további tisztázása nem engemet, hanem Dr. urat érdekelheti; mégis, hogy Dr. urat, ki elég merész arrogans modorral, magas tónusból engemet hazudással, ferdítéssel vádolni, a nagyközönség előtt mosdatlan képében bemutassam, kénytelen vagyok a kérésre kiadott nyilatkozatot szó szerint közölni. Tessék olvassa s piruljon, ha tud szégyelni!

Nyilatkozat.

„Kökössy Károly ügyvéd ur kérése folytán kinyilatkoztatom, hogy a midőn ő a folyó évi április hó 21-én délelőtti 11 óra tájban a dr. Szaesvay Gyula ügyvéd ur irodájának utca felőli ajtója előtt lassu léptekkel mintegy 3-4 óre elhaladt, Dr. Szaesvay Gyula ur utczára nyíló ajtaján kilépve, gyorslépésben Kökössy Károly ur után mens őt utolérve, egészen közről jobb kezével a Kökössy Károly fejéhez sujtott, minek folytán a Kökössy kalapja a baloldalon lévő árokba hullott. Én mindkét urat hátra láttam egészen addig, míg Szaesvay Gyula vissza-fordulván, ugyancsak gyorsléptekkel irodájába visszatért.

Visszatértem hangos szavakkal annyit mondott, hogy „gazembernek nevezett.”

Ezen általam fennebbiek szerint elbeszölt egész eset 15 másodperc-nél alig vett többet igénybe.

Azt, hogy Dr. Szaesvay Gyula Kökössy midőn utolérte, megszólította volna, a távoltság miatt nem hallhatam s azt, hogy Kökössy az állítólagos megszólítás folytán megfordult vagyis, hogy Szaesvay Gyulával szembe fordult volna, nem láttam, mely ok miatt az ütest az első pillanattól kezdve hátulról mértnek tekintettem.”

Kézdi-Vásárhely, 1896. május 3-án
Elekes Béla s. k.

Ezen nyilatkozatból kitűnik, hogy Dr. ur tagadja és hazudja le imper-tinens módra a valóságot, engem arezul nem ütött, azt nem türtem volna, velem szemközt nem állott, insulátásom okát szemembe nem mondta, hanem tényleg hátulról észrevétlenül ütött fejemen lévő kalapomhoz, ez balfél sáncba gurult, míg fölemeltem, haza vezető utját félig megtette s onnan valami gazemberfölt emlegetett, de már távolabb volt tőlem, mint Elekes bíró urtól s ki sem vehettem szándékát. Tény az, hogy az utczán véletlen jövő urak közül egyedül Elekes bíró ur, mint balszáron haladó s tekintetével felénk fordulva lévő, látta a történeteket, a más két ur általa értesült egyebekről, csak a kalap fölvetését látták.

Tekinthettem-e s tekinthető-e bárki is ezen buta, gőrnba föllépést lovagias insulátásnak s ezzel szemben kötelezve érezhettem-e magamat és szabadott-e nekem segédek és a becsületbíróság elnöke határozott tiltakozó véleményével szemben, egy már ezen ténye által minden lovagiaságot levettkezett, teljesen disqualificált képelt lovagot kihívnom? De ettől eltekintve, ez időben, midőn ügyünk mint elintézetlen becsületbeli ügy, a becsületbíróság előtt állott, mint függő kérdés, volt-e joga Dr. urnak lovagias jellegű insulátással is illetni engemet? Határozottan mondhatom nem, mert még nem is sejtethetők, mi lesz a becsületbíróság határozata s ha Dr. ur brutális inzidenst ki nem veszi a becsületbíró-ság kezéből az ügyet, mindket-tőnk megnyugtatóra dőlhetett volna az el, lovagiasan és nem brutális-an.

S mégis én retiráltam meg gyáván és akartam kibújni az elégtételadás alól, midőn segédek ajánlatára első kihívásomkor megtagadhatam volna azt öntől, mint az alábbiak szerint lovagias elégtételadásra képtelentől s elfogadtam kihívását, hábar ismerve voltak előttem s mindenki előtt következő viselt dolgai:

a) Emlékszik-e még Dr. ur, hogy Kovács János ur 1885-ben őnt, mivel honn nem létében házához ment s a konyhán nőcselédével összevegyült s helytelenkedett, s ezt megintése da-

czára ismételte, nyílt piacon felpofozta, következő napon őn elégtételt kért s azt teljes joggal megtagadta ezen viselkedése után? Az ügy a bíróság elébe került s az 1882 évi 633. bf. sz. a. a fennirtak teljes bagizolása mellett tárgyalatott.

b) Nem felede el gondolom Dr. ur, hogy 1894 év nyarán, az oláh-koresmába mulatva, jelen nem lévő akkori főszolgabíró G. P. urat tolvaj, gazembernek szítta, az utczáról osdohai Balog Istvánt deszkás szekere mellől behívta és itatta, hogy ez is sekundáljon Dr. urnak, s a multság vége az lett, hogy B. Istvánt elítélték becsületsértésért, Dr. urtól lovagias elégtételt kértek, a kihívást elfogadta ugyan, de teljes beszámíthatatlan részeg állapotára hivatkozva s becsületet kérve, bujt ki a fegyveres elégtételadás alól s nem restelte az ügynek ilyen értelemben való megoldását, teljes részegsége beismerése mellett, hirtelpony nyilvános-ságra hozni.

c) Emlékezni fog, hogy Benkő Lajos urat a vendéglőben, a vele lévő asztaltársasággal együtt ismételt-sen sértette s B. L. ur a nála lévő esernyővel pofájába vert, őn elégtételt kért, s az ügy olyan megoldást nyert, miszerint őn teljes részeg állapotára hivatkozva sajnálatát fejezte ki a történetek fölött, mit B. L. ur segédei, szintén sajnálkozva, tudásul vettek.

d) Emlékszik-e, hogy K.-Szentlé-ken társaságban, egy közbeesülés-ben álló urat távollétében pohárkö-szöntőjében sértette, egy a társaságban lévő vendég az illető ur védelmére kelt, az őn sértéseit vissza-utasította, ezért őn ezt is megsértette, ki távozott a társaságból, őnt kihívta, s őn ismét teljes beszámíthatatlan állapotára hivatkozva, kért becsületot s bujt ki a fegyveres elégtételadás alól?

De őn még az állása iránt tartozó tisztosságról is meg szokott feledkezni, összevegyül önhöz nem illő csö-eselők néppel, pajtáskodik és mulat azzal s boldog, ha ilyenek életik. És most kérdem: Nem őn kapott-e többi kiadásban pofokat s azokat eltűrte; jól tette, volt hozzá elég vastag és hordképes pofája? És nem alattomos-e őn, ki másokat távollétokban súlyosan sért s később meghunyászkodva, teljes részegségére hivatkozva igyekszik a férfias elégtételadás elől gyávák módjára menekülni? És szabad-e lovagias embernek beszámíthatatlan állapotára hivatkozva, borral és pálinkával mosakodni vérbelyett? És tisztességes, önérzetes ember rendezheti-e becsületbeli ügyeit önmagáról kiállított, nyilvánosságra hozott s önmegyaláztatására valló nyilatkozatok mellett? És végül kérdem: most is lovagias elégtételadásra képesnek tart

*) E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállal a szerk.

Tér szüke miatt többet nem mon-

Kökössy Károly.
ügyvéd.

ÁSVÁNYVIZEK.

„Horgász“ összetétele ugyanaz, mint a világhírű
Gleichenbergi. Kitűnő hatása fényesen bebizonyít-
gáta, tüdőbajoknál és enyhébb gyomor-
bajoknál. A „Horgász“ viz mint **kitűnő borviz** borral is igen
jól élvezhető. Ennek élvezete mellett hosszabb mulat-
ság után is kellemetlen érzése, fájfájása nincs az
embernek.

Kizárólagos főraktár:

IFJ. JANC SÓ MÓZES
nyomdatulajdonosnál
Kézdi-Vásárhelyt.

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált **ruganyos szalon-butorok** minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle **dívány ottománok**, faragott, tömören hajlított **faszékek**, és **függőnytartók tükrök, toilett-asztalok**, lőszőr és tengerifü **matraczok**, és **sodronyágbetétek** galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 ft.

Az üzemhelyiség a kaszinó-épület föld szintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és
diványok jutányos áron kaphatók.

Háromszékvármegye alispánjától

Árlejtési hirdetmény.

A nyomtatványok előállítására iránt benyújtandó ajánlathoz 100 frt, a könyvkötői munkákra benyújtandó ajánlathoz 20 frt. övadék melléklendő — mely készpénzben, vagy övadékképes értékpapirokban lesz a zárt ajánlatokhoz csatolandó.

Mi azon hozzáadással tétetik közbirré, miszerint vállalkozni obajtok sajátkezőleg alírt írásbeli zárt ajánlatokat a vármegyei pénztárhoz az árlejtési nap, illetve folyó évi június hó 5-én d. e. 10 óráig beadni tartoznak azon hozzáadással, hogy ezen meghatározott időn túl beérkező ajánlatok nem fogadtatnak el.

Sepsi-Szentgyörgyén, 1896. évi ápril hó 26-án.

Gábor Péter
alispán.

3-3

„ Utolsó főhuzás. „
Magyar
osztály sorsjáték

Legnagyobb nyeresmény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Május 12-től 28-ig.

Nyeremény		korona		korona
1 jutalomdij		600 000	=	600 000
Ezen 57 nyeremény közül az utóljára kihúzott kapja a 600 000 korona jutalomdíját.	1	400 000	=	400 000
	1	300 000	=	300 000
	1	200 000	=	200 000
	1	100 000	=	100 000
	2	40 000	=	80 000
	2	20 000	=	40 000
	5	10 000	=	50 000
	10	8 000	=	80 000
	34	6 000	=	204 000
	100	2 000	=	200 000
200	1 000	=	200 000	
2 650	200	=	530 000	
22 000	150	=	3 300 000	
25 007	nyeremények és 1 jutalom	=	6 284 000	

III. osztályu vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	
60,—	30,—	6,—	3,—	forint

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott levél portója és
nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny czim: Lottoheintze Budapest.

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdi-Vásárhelyt.